

1776. temporē pluvio super spicis Zeæ Ustilaginem obseruavit, forma Lycoperdi, magnitudine nucis Juglandis & ultra, carne laxa, spongiosa, albida, cuius superficies tota in pulvrem nigrum resolvetur, se fere certum esse & persuasum sibi habere, quod Ustilago ad Fungorum classem referri debeat. Verum nunc meis observationibus edocitus lubens mutavit sententiam.

Cl. AYMEN eodem fere anno quo Cl. TILLET morbum hunc obseruavit & nomine valde quidem improposito *Charbon* dicto descripsit *g*). In eo quidem errans, dum eundem pro semine ex defectu fecundationis monstrosum factum esse censet, & omnes tumores spicam obdidentes indiscriminatim pro totidem feminibus monstrosis habet.

*Alius
morbus
May-
dis.*

Idem autor annis 1751, 1752. alium morbum Zeæ Maydis, quem *Nielle* (*Uredinem*) vocat, a nostro, ratione partium affectarum, diversissimum; obseruavit *h*), & in eo consistere dicit: quod unice antheræ (*sommets*) morbo afflentur absque ullo vitio filamentorum ullove reliquarum partium florum masculinorum; & quod omnes flores spicæ masculinæ ejusdem culmi morbo teneantur; pariter spicas femineas polline confinium culmorum fecunditas hoc morbo prorsus immutata esse, asserit. Antheras ipsas pulvere fusco vel nigro, sensim autem admodum distendi tandemque rumpi atque istum pulverem fundere. Quum is morbus mihi prorsus non obvius factus sit, nihil de eo addere possum. Multum quidem analogiae ratione ejus ortus cum meo præ se fert: utrum modo differat ratione partium affectatum, non decidam.

§. VI.

Perveni nunc illuc ut propriis observationibus ostendam, quatenam illorum tumorum sit indoles, simul & partes plantæ que mōrbo hoc infestantur.

*Tumo-
rum In-
doles, s.
Natu-
ra.*

Tumores illos spicam obdidentes supra (§. III.) jam descriptos falso Cl. TILLET pro excrescentiis (*Auswuchs*) habet *i*), sunt enim veræ

g) Mém. des Savans étrang. Tom. IV. 1763. pag. 361. Le Mays est sujet à une maladie, qui n'a pas été jusqu'ici observée, ou du moins décrite par aucun des écrivains que je connais.

h) Ejus descriptionem dedi in Lib. cit. Tom. III.

i) Idem autor loc. cit. doctet morbum meum consistere in abundantia & his

Intumescentiae (*Anschwellungen*) diversarum partium flores constituantium, quas morbus aggreditur. Quia ratione ejusmodi intumescentiae fieri possint, quales in primo stadio morbi observantur; quilibet aliquomodo perspiciet, qui structuram partium vegetabilium vel modice callet. Quo vero modo alterum stadium morbi oriatur; haud facile dictu erit.

Extus tumores vestiuntur simplici membrana valde tenui; quae ipsa epidermis ejusdem partis affectae est; internam ictius membranam superficiem pingit stratum fibrillarum, serpentino modo reptantium; que totidem vasa sunt *k*). Aliam membranam huius interiore, ab ea distinctam separabilemque, illam neimpe quam Cl. DE SAUSSURE *l*) corticem appellat, non inveni; istas autem fibrillas rete corticis ejusdem autoris esse, vix dubito. Hoc stratum sequitur cellulosus ille apparatus supra pag. 8. iam descriptus, canales potius dicendi, qui pulvere turgent, & quorum parietes evidenter fibrillis pinguntur, qui ipsum sic dictum pareichyma est. Omnes dictas fibrillas spiralia vasa esse, verosimile videtur, ex eo, quod medulla spiralibus vasibus carens, a morbo immunis, uti infra videbimus, deprehendatur. Figuram autem suam naturalem ideo sine dubio perdiderunt, quia insignem expansionem passa sunt.

§. VII.

Quum in partes plantae morbo affectas accurate studioseque inquirere autores prorsus neglexerint *m*), ego multa cum cura easdem

mia affluxu fucci nutritii ad alicujus partis plantae utriculos seu textum cellularare. Observationibus enim comperisse se dicit; morbum infestare culmos robustissimos torosioresque & pluribus spicis praeditos; verum admodum frequenter contrarium prorsus observavi.

k) Quod preprimis in cortice feminis exteriore morbo pulcre & distinctissime conspicitur; in valvulis utriusque glumae sanis rete pulcherrimum vasorum oculus armatus quoque detegit.

*l) Observations sur l'écorce des feuilles & pétales. Geneve 1762.
m) En ea, quæ Cl. TILLET loc. cit. habet: cette maladie attaque tantôt la tige, tantôt les feuilles, communément l'épi & quelquefois les étamines.*